

РЕШЕНИЕ

№ 1944

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11728** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК

Образувано е по жалба на ЕТ „Д-р Светла Гилова – АИППМП“ срещу Заповед за налагане на санкции № РД 12-247/ 21.09.2023г на и.д директор СЗОК с която на жалбоподателя на осн. чл. 74 ал.5 ЗЗО , чл. 412 ал.1 т.1 и ал.2 от НРД за МД 2020-2022г и § 9 от НРД за МД 2023-2025г и при съобразяване чл. 414 ал.1, чл. 416 ал.1, чл. 418 ал.1 и чл. 422 от НРД за МД 2020 2022г и § 9 от НРД за МД за 2023-2025 е наложена санкция- „финансова неустойка “ в общ размер 250 лв. /5 x 50 лв./ за установени нарушения :

– за нарушение изискванията на чл.122, ал.3 от НРД за МД 2020-2022г вр. чл. 55 ал.2 т.6 от ЗЗО.

- за нарушение изискванията на чл.139 ал.2 от НРД за МД 2020-2022г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

– за нарушение изискванията на чл.139 ал.3 от НРД за МД 2020-2022г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

- за нарушение изискванията на чл. 140 ал.1 от НРД за МД за 2020-2022г вр. чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

- за нарушение изискванията на чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО, чл. 218 ал.1 и ал.2 ІА, т.1 от НРД за МД 2020-2022 и приложение № 2 към него, чл. 81 ал.1 т.1 и чл. 142 от НРД за МД 2020-2022

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, тъй като фактическите установявания не отговаряли на обективната действителност.

При отсъствието на доктора винаги имало лекар на място който да я замества. Чл. 139 ал.2 от НРД за МД за 2020-2022 не се прилагал когато заместващия е в кабинета на замествания. Оплакалата се пациентка е била прегледана от лекар заместващ на място. Не ставало ясно също кога точно е извършена проверката от контролните органи. Поддържа нарушение чл. 59 ал.2 т.4 АПК, което нарушавало правото на защита. Моли да се отмени заповедта. Претендира разности.

Ответникът – директор СЗОК, чрез процесуалния си представител в с.з. поддържа недопустимост, евентуално оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало със Заповед № РД-18-942 от 18.08.2023 г. на и.д директор СЗОК, с която е наредено на осн. 20 ал.1 т.2 чл.72 ал.2 от ЗЗО, чл.11 от Инstrukция № РД 16-46/ 3.07.2023г. за условията и реда на осъществяване на контрол по чл.72, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5, ал.6, ал.7 и ал.8 от ЗЗО извършването на проверка на ЕТ „Д-р Светла Гигова“ – АИППМП по изпълнение на договор № 22-1599/ 2020 за оказване на ПИМП, вид проверка: тематична, извънпланова със задача: изясняване обстоятелствата по жалба от 7.07.2023г. Цитираните норми, посочени като правно основание за издаване на заповедта, съдържат административнопроизводствени правила, а не материалноправни разпоредби и правилно директорът на Столичната здравноосигурителна каса се е позовал на тези норми. Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя, което е удостоверил с подписа си.

За резултатите от извършената проверка са съставени протокол РД 18-942-1 от 18.08.2023 /л.21/ и протокол РД 18-942-2 от 23.08.2023 /л.31/, връчени на представителя на жалбоподателя, което е удостоверил с подписа си. Посочено е , че на 18.08.2023г /петък/ в часовия интервал от 12 до 13 ч проверяващият орган е посетил адреса на лечебното заведение на [улица], като е констатирал , че няма обявено съобщение за отсъствие на д-р Г., не е подадено уведомление за отсъствие в СЗОК. Бил осъществен контакт по телефона с представляващия лечебното заведение, като д-р Г. съобщила, че ѝ се наложило спешно заминаване за провинцията и не е в лечебното заведение поради лични причини, поради това и не е подала уведомление в СЗОК. В протокола РД 18-942-2 от 23.08.2023 /л.31/ и след изискано становище от д-р Г. от 22.08.2023г /л. 29/ и АЛ за преглед на сигналподателя, проверяващият орган е констатирал нарушения изискванията на чл.122, ал.3 от НРД за МД 2020-2022г, на чл.139 ал.2 от НРД за МД 2020-2022г , на чл.139 ал.3 от НРД за МД 2020-2022г, на чл. 140 ал.1 от НРД за МД за 2020-2022г и на чл. 142 от НРД за МД 2020-2022, като подробно са изложени установените фактически констатации.

В постъпилото от д-р С. Г. становище от 22.08.2023г /л. 29 от делото/ се сочи, че на 14.06.2023г била на работа съобразно графика си и не е била търсена, на 5.07.2023г била в отпуск , но я замествал колега. На жалбоподателя И. С. е извършен преглед на 6.07.2023г и издадено направление за АГ и направление за изследване. Сочи, че има спешен център с който е сключила договор и който извършва прегледи денонощно. Относно констатациите от датата на извършената проверка на място на 18.08.2023г не е изразила становище. Тоест, по същество не се отричат констатациите

обективирани в протоколите за извършена проверка. Становището не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 на чл. 74 от ЗЗО констатации.

На 21.09.2023г и.д директорът на СЗОК издава оспорената Заповед за налагане на санкции № РД 12-247 с която на жалбоподателя на осн. чл. 74 ал.5 ЗЗО, чл. 412 ал.1 т.1 и ал.2 от НРД за МД 2020-2022г и § 9 от НРД за МД 2023-2025г и при съобразяване чл. 414 ал.1, чл. 416 ал.1, чл. 418 ал.1 и чл. 422 от НРД за МД 2020 2022г и § 9 от НРД за МД за 2023-2025 е наложена санкция- „финансова неустойка“ в общ размер 250 лв.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – и.д Директор на СЗОК, съгласно Заповед № РД 09-260 от 15.02.2023г на вр и д управител на НЗОК с която на осн чл. 19 ал.7 т.2 от ЗЗО е възложено на Е. В. /зам. директор на РЗОК С./ да изпълнява функциите на директор на СЗОК считано от 15.02.2023г до заемането на длъжността директор на СЗОК /л. 14 от делото/съгласно чл. 74, ал.5 от ЗЗО, в предвидената от закона форма.

Противно на доводите в жалбата, съдът намира, че не се нарушени изискванията на чл. 59 ал.2 т.4 от АПК, оспорената заповед е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му. Актът е мотивиран с фактически и правни основания които се съдържат и в приложените документи по преписката, което е допустимо съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС). Оспореният акт отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично са посочени правните основания за издаването му, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представените към административната преписка документи. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд /мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи/. В тази връзка и неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не било ясно кога е извършена проверката на място от проверяващите. Това е така, тъй като в протокол РД 18-942-1 от 18.08.2023 /л.21/ и протокол РД 18-942-2 от 23.08.2023 /л.31/, връчени на представителя на жалбоподателя, което е удостоверил с подписа си изрично е посочено е, че на 18.08.2023г /петък/ в часовия интервал от 12 до 13 ч проверяващият орган е посетил адреса на лечебното заведение на [улица] Жалбоподателят се е запознал със съдържанието на посочените протоколи, вкл и с удостоверената в тях дата и час на извършената на място пред амбулаторията проверка, възползвал се е от дадената му възможност да вземе становище, реализирал е и правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представя доказателства в подкрепа на твърденията си.

Процесуалният ред за извършване на проверката и издаване на заповедта регламентиран в ЗЗО в случая е спазен. Съгласно чл. 74, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗО, лицето -

обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК, с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал. 3, като когато не изрази становище или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция. В конкретният случай и предвид изложеното по-горе, проверяваното лице в становището си по същество не отрича констатациите обективирани в протокола за извършена проверка, становището му не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 на чл. 74 констатации, поради което законът не изисква спорът да бъде изпращан на арбитражна комисия /арг от чл.75 ал.1 от ЗЗО/, а директорът на СЗОК издава заповед, с която налага санкция, както е и сторено. /В този смисъл е и Р № 8578 от 1.07.2020 по адм.д. 9030 / 2019 ВАС и др./Г. е и изискването на чл. 422, ал. 1 от НРД 2020-2022 г. за МД. Отсъствието на д-р Г. на 18.08.2023г от лечебното заведение не се отрича от нея, напротив излага причини за отсъствието си от спешен порядък и лично естество. Не се отричат по същество и другите констатирани нарушения, а именно, че в графика ѝ поставен пред кабинета не е посочен заместник, не е поставила на видно място пред амбулаторията съобщение за срока на отсъствието си и имена на заместника, вкл местонахождението му и тел на контакт., не е уведомила писмено директора на СЗОК за името на заместника си, срока и мястото на заместване и, че АЛ на И. С. не се съхранява в лечебното заведение.

Предмет на процесната заповед са следните нарушения:

за нарушение изискванията на чл.122, ал.3 от НРД за МД 2020-2022г вр. чл. 55 ал.2 т.6 от ЗЗО.

Като фактическо основание е посочено, че д-р Г. на 18.08.2023г /в момента на проверката/ не се намира на територията на лечебното заведение, като на видно място в амбулаторията не е обявено отсъствието ѝ и в СЗОК не е постъпило уведомление за отсъствието ѝ. Въпреки , че проверката е извършена в часовия диапазон от 12 до 13 ч , когато според графика ѝ /за четни дати, каквото е 18.08.2023г работното ѝ време е от 14 до 19 ч/, не е била длъжна да е на територията на лечебното заведение, то в телефонен разговор с проверяващите, удостоверен в протокола на л.21 не е отрекла отсъствието си от амбулаторията за целия ден на 18.08.2023г , тоест вкл. и за времето на обявеното ѝ работно време на посочената дата съобразно графика ѝ. Като причина за отсъствието си на 18.08.2023г /целия работен ден/ е посочила „лични причини за заминаване в провинцията“. Протоколът е официален свидетелстващ документ, ползващ се с материална доказателствена сила, поради което и следва да се приеме, че фактите са се осъществили така както са удостоверени. Предвид, че жалбоподателят не отрича отсъствието си от територията на лечебното заведение на 18.08.2023г, през целия работен ден, като сочи и причините за това, то евентуален разпит на свидетели не би внесъл различие в установената съобразно писмените доказателства фактическа обстановка.

Според чл. 122 ал.3 от НРД за МД за 2020-2022г при отсъствие изпълнителят на медицинска помощ е длъжен в срок до три работни дни, считано от деня на отсъствието, да уведоми РЗОК за отсъствието си писмено или по електронна поща, подписано с електронен подпис. Отсъствието следва да бъде обявено на видно място в амбулаторията на изпълнителя на медицинска помощ. Няма спор, а и видно от

протокола РД 18-942-2 от 23.08.2023г , изпълнителят на медицинска помощ не уведоми СЗОК в срок до три работни дни /до 23.08.2023г./ считано от деня на отсъствието , за отсъствието си писмено или по електронна поща, подписано с електронен подпис. Отсъствието не е и обявено на видно място в амбулаторията на изпълнителя на медицинска помощ.

Жалбоподателят не отрича констатираното нарушение, а по същество се сочи причината за него, която би била относима не към съставомерността на нарушението, а към размера на наложената санкция при отчитане смекчаващи обстоятелства. Правилно адм орган за нарушението по чл. 122 ал.3 от НРД за МД за 2020-2022 е приложил санкционната норма на чл. 414, ал. 1 от НРД МД 2020-2022 г., която предвижда, че когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 50 до 150 лв. / В този смисъл РЕШЕНИЕ № 12507 ОТ 08.12.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 10338/2021 Г., VI ОТД. НА ВАС/

Информираността за времето през което има възможност за ползване на медицинска помощ за сметка на бюджета на НЗОК е с важно значение както за пациентите и защита на техните здравни права, така и за лечебните заведения, защото всяка неточност, опущение или грешка, би могла да възпрепятства необходимостта от провеждане на лечение. С извършване на нарушението не са спазени нормативните изисквания за надлежно информиране, което от своя страна служи и за обезпечаване на своевременното и надлежното лечение на пациента. Именно чрез подаване данни за отсъствието на лекаря и обявяване отсъствието му на видно място в амбулаторията се осигурява възможност на своевременно лечение на ЗОЛ-ца. Нарушението е формално. Независимо от формалния характер на процесното нарушение (неизискващ резултат явни правни последици), следва да се има предвид посоченото от съда по-горе за същността и значението на конкретното нарушение и отражението на процесния вид нарушение върху регулираните обществени отношения. Безспорно като не е обявил отсъствието си на видно място в амбулаторията и не е уведоми СЗОК за отсъствието си в определения срок се засягат правата на пациентите относими към времето през което могат да търсят медицинска помощ.

Обобщавайки изложеното, настоящият състав на съда приема, че съдържащите се в административния акт констатации обосновават ангажиране на имуществената отговорност на санкционираното ЛЗ за нарушения разпоредбата на чл. 122 ал.3 от НРД за МД.

По отношение определената санкция на осн чл. 414 ал.1 НРД за МД за 2020-2022г същата е в размер на минимума от 50 лв. Както се посочи визираното нарушение не е резултатно - законът не обвързва съставомерността му с настъпването на определен вредоносен резултат, а липсата на такъв не е обстоятелство от категорията на смекчаващите. Адм орган е отчел смекчаващите отговорността обстоятелства при преценката за размера на санкцията, която е определена в минимален размер. Прецизно е определена санкцията в размер на минимума. Констатираното нарушение, въпреки липсата на вредни последици, с оглед на установяващите се факти и обстоятелства във връзка с извършването му, не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

- за нарушение изискванията на чл.139 ал.2 от НРД за МД 2020-2022г

вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

Като фактическо основание е посочено, че в графика на д-р Г., който е поставен пред амбулаторията на вратата на кабинета ѝ не е посочен заместник, неговото местоположение и телефон за контакт. Според чл. 139 ал. 2 от НРД за МД за 2020-2022г Графикът по ал. 1 съдържа телефон за консултация и за домашни посещения - телефон на практиката или мобилен телефон. В графика се посочва и заместник на избрания ОПЛ за случаите, когато той не може да изпълнява лично задълженията си, както и неговото местоположение, телефон и други начини за контакт, а също и местонахождението, телефонът и другите начини за контакт и с дежурния кабинет и/или лечебното заведение, осигуряващи медицинска помощ на пациентите извън графика на ОПЛ. Административният орган е дал мотивирано заключение по установените от него обстоятелства и по избраната от него правна квалификация на установеното нарушение на чл. 139 ал.2 от НРД за МД, като изложил ясни, макар и кратки мотиви в какво се изразява нарушението. Нарушението е удостоверено в протокола № РД 18-942-2 от 23.08.2023г /л. 31 и сл/, ползващ се с обвързваща съда доказателствена сила и приложения по делото на л. 38 и сл график на д-р Г.. Цитирания протокол е съставен от контрольори - длъжностни лица, снабдени с държавна удостоверителна власт. Документът е издаден в кръга на тяхната удостоверителна компетентност предвид чл. 401 от НРД за МД 2020-2022 г., като са спазени правилата на удостоверителното производство. Обективният факт на липса на посочен заместник, местоположението му и тел за контакт в изложения график е несъмнено. Принципно е положението, че графикът следва да се съдържа заместник, местоположението му и тел за контакт. Без значение е в кой ден е констатирана непълнотата в графика. Същият следва да съдържа посочените в чл. 139 ал.2 от НРД за МД реквизити. Във връзка с доводите в жалбата ирелевантно е дали заместващия е в кабинета на замествания. И тук важи посоченото по-горе за формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения и обезпечаване на своевременното и надлежното лечение на пациента. Посоченото нарушение правилно е санкционирано на основание чл. 414, ал. 1 от НРД 2020-2022 г, като е наложена санкция в минимално установения размер, поради което и съдът не следва да обсъжда размера ѝ. При осъществен състав на нарушението и санкция в размер на минимума, безпредметно е да се обсъжда размера ѝ.

– за нарушение изискванията на чл.139 ал.3 от НРД за МД 2020-2022г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

Като фактическо основание е посочено, че д-р Г. не е поставила на видно и общодостъпно място пред амбулаторията съобщение за срока на своето отсъствие, както и имената на заместника, местонахождението му, тел и други начини за контакт. Това фактическо установяване е квалифицирано като нарушение изискванията на чл. 139 ал.3 от НРД за МД 2020-2022 , според който извън графика по ал. 2 в случаите, в които ОПЛ не

може да изпълнява лично задълженията си, същият поставя на видно и общодостъпно място в амбулаторията си съобщение за срока на своето отсъствие, както и имената на заместника, неговото местонахождение, телефон и други начини за контакт. Очевидна е разликата с предходно цитираната ал.2 на чл. 139 от НРД за МД за 2020-2022, тъй като в случая, за разлика от ал.2 на чл. 139 ,се касае за нарочно съобщение което се поставя на видно и общодостъпно място когато ОПЛ не може да изпълнява лично задълженията си, в т.ч. случай на отсъствие. При проверката на 18.08.2023г когато е установено от контролните органи отсъствието на д-р Г. от територията на лечебното заведение, същите са констатирани и липса на нарочно съобщение по см на ал.3 от чл. 139 от НРД за МД. Изпълнителят на ПИМП не е поставил на видно и общодостъпно място съобщение, информиращо ЗОЛ за срока на своето отсъствие, и имената на заместника, местонахождението му , тел и други начина за контакт, с което е нарушил разпоредбата на чл. 139, ал. 3 от НРД 2020-2022 г. за медицинските дейности. В същия смисъл и е разпоредбата на чл. 13, ал. 5 от индивидуалния договор за оказване на първична извънболнична медицинска помощ, сключен между НЗОК и изпълнителя на ПИМП /л. 62 и сл от делото/. Както се посочи, отсъствието на 18.08.2023г на д-р Г. от територията на лечебното заведение в рамките на установеното с графика работно време, както и че не е уведомила СЗОК за отсъствието си не се оспорва от жалбоподателя , а се излагат причини за това отсъствие. В тази връзка не се оспорва, а и е надлежно удостоверено с протокола № РД 18-942-2 от 23.08.2023г /л. 31 и сл/, ползващ се с обвързваща съда доказателствена сила и приложения по делото на л. 38 и сл график на д-р Г. и липсата на процесното *нарочно* съобщение с цитираното –по –горе изискуемо съдържание по см на чл.139 ал.3 от НРД за МД 2020-2022. И това нарушение е формално, правилно е санкционирано на основание чл. 414, ал. 1 от НРД 2020-2022 г, като е наложена санкция в минимално установения размер, поради което и съдът не следва да обсъжда размера ѝ. При осъществен състав на нарушението и санкция в размер на минимума, безпредметно е да се обсъжда размера ѝ.

- за нарушение изискванията на чл. 140 ал.1 от НРД за МД за 2020-2022г вр. чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

Като фактическо основание е посочено, че д- р Г. не е уведомила писмено Директора на СЗОК за името на заместника си, срока и мястото на заместване. Адм. орган е изложил кратки мотиви, но е ясно за какво е нарушението. Според чл. 140 ал. 1 от НРД за МД за 2020-22 всеки ОПЛ посочва в договора си с РЗОК свой заместник или заместници за случаите, когато не може да изпълнява лично задълженията си. Посоченият заместник или заместници представят писмена декларация за съгласие. *Общопрактикуващият лекар писмено уведомява директора на РЗОК за името на заместника, срока и мястото на заместване.* Заместникът подготвя документацията по консултации и медико-диагностични изследвания. В случая в чл. 16 ал.1 и ал.2 от индивидуалния договор за оказване на първична

извънболнична медицинска помощ, сключен между НЗОК и изпълнителя на ПИМП /л. 62 и сл от делото/, изрично е посочен заместника на д-р Г., който е декларирал съгласието си за заместване с писмена декларация. Контролните органи са установили неизпълнение на задължението по чл. 140 ал.1 **изреч. трето** от НРД за МД за 2020-2022 който съответства на чл. 16 ал.4 от индивидуалния договор за оказване на ПИМП. От изложените фактически основания се установява, че процесното нарушение е в условията на третото изречение по цитирания текст. Тоест, не е достатъчно в договора да е посочен заместника /което в случая несъмнено е изпълнено/, а е необходимо /съществува задължение/ общопрактикуващият лекар **писмено да** уведоми директора на РЗОК за името на заместника, срока и мястото на заместване. Обективният факт на липса на писмено уведомяване е лесно установим. Няма ангажирани доказателства за противното. И тук важи посоченото по-горе за формалния характер на нарушението санкционирано на основание чл. 414, ал. 1 от НРД 2020-2022 г, като е наложена санкция в минимално установения размер, поради което и съдът не следва да обсъжда размера ѝ. При осъществен състав на нарушението и санкция в размер на минимума, безпредметно е да се обсъжда размера ѝ.

- за нарушение изискванията на чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО, чл. 218 ал.1 и ал.2 IA, т.1 от НРД за МД 2020-2022 и приложение № 2 към него, чл. 81 ал.1 т.1 и чл. 142 от НРД за МД 2020-2022.

Като фактическо основание е посочено , че амбулаторният лист на ЗОЛ И. С. от 6.07.2023г не се съхранява в лечебното заведение. Няма спор, че на посочената дата И. С. е прегледана от друг лекар, а не от д-р Г., за което е издаден АЛ /л. 30 от делото/. "Амбулаторният лист" (бл. МЗ-НЗОК № 1) е първичен медицински документ, документооборотът, по който се състои в издаването му от ОПЛ, като същият следва да е изготвен съгласно изискванията, реквизитите и стандарта, посочени в приложение № 2б, и екземпляр от него на хартиен носител, подписан от ОПЛ и ЗОЛ, следва се прилага към здравното (медицинско) досие на ЗОЛ, съдържащо всички медицински документи, и се съхранява в кабинета на лекаря. /чл. 218 ал.1 и ал.2 IA, т.1 от НРД за МД 2020-2022 / Амбулаторните листове са част от здравното (медицинско) досие на пациентите /арг от чл. 142 т.1 от НРД за МД/. Жалбоподателят не оспорва, че в лечебното му заведение не се съхранява АЛ от 6.07.2023г на И. С.. Доводите му са във връзка с това, че лицето на посочената дата е прегледана от друг лекар. Основание за санкционирането му е *не* че преглед не е извършен, а че издадения във връзка с него АЛ не се съхранява в кабинета на ОПЛ, в т.ч. в здравното досие на И. С.. Това, че е прегледана от друг лекар , не освобождава д-р Г. от задължението да съхранява АЛ в кабинета си в здравното досие на И. С. съгласно посочените разпоредби. Нормите са императивни и не налагат различно тълкуване или пък наличието на обстоятелства, в зависимост от които да се прилагат. Следователно, независимо , че прегледа на посочената дата е извършен от друг лекар, за което е издаден АЛ, то екземпляр от него следва да

се съхранява в кабинета на д-р Г.. Адм. орган е дал мотивирано заключение по установените нарушения на чл. 218 ал.1 и ал.2 ІА, т.1 от НРД за МД 2020-2022. Неизпълнението на задължението амбулаторния лист да се съхранява в лечебното заведение съставлява нарушение на изискванията за работа с медицинската документация.

Според чл. 416 ал.1 от НРД за МД за 2020-2022 когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 50 до 150 лв.

Не са спазени изискванията за работа с първична медицинска документация, каквито са и изискванията за водене на документооборота. Както се посочи, формалното извършване на това нарушение *не се оспорва* от жалбоподателя, а и предвид, че санкцията е в размер на минимума, то не следва да обсъжда размера ѝ. При осъществен състав на нарушението и санкция в размер на минимума, безпредметно е да се обсъжда размера ѝ.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за законосъобразност на оспорената заповед и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. Ответникът не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на ЕТ „Д-р Светла Гигова – АИППМП“ срещу Заповед за налагане на санкции № РД 12-247/ 21.09.2023г на и.д директор СЗОК.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на Р България в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: